

Lý Thừa Nghiệp với CD Thơ-Nhạc

“Thực Tại Nhiệm Màu”

(Ra mắt tại Hội trường chùa Quang Minh, Melbourne, Úc Châu, ngày 16-04-2006)

Lý Thừa Nghiệp không phải sinh ra để làm thơ, nhưng, từ ngày biết sống với thơ, dường như thi sĩ lúc nào cũng thao thức, cũng ôm ấp, cũng tâm tình với thơ như chính nỗi niềm thiết tha của tâm hồn mình.

Cuộc đời thơ của Lý Thừa Nghiệp tưởng như êm ả, lặng lẽ đơn côi, nhưng, những nỗi cảm thông, những dòng cảm xúc của thi sĩ lại giống như những tia sáng, luôn dàn trải trong đời sống, luôn phát sinh hơi ấm cho cỏ cây trí tuệ uơm mầm và luôn đoan đả trân quý cảm tình của mọi người, mọi thành phần trong xã hội.

Hai MC khá ái của Melbourne - Mỹ Lý và Kiều Thu.

Chính ngọn lửa tâm hồn hài hoà này, phát ra sức nóng, luôn là chất keo quyện chặt, giữ gìn trái tim sâu lắng, tràn đầy hoài cảm, dạt dào thân ái, nhưng không thiếu

phần sáng tạo, để, từ đó, nhà thơ tự tạo ra thứ âm thanh réo rắt, tuôn chảy vào cõi lòng bất tận của mình và tha nhân. Chính cõi thơ không cùng này, đã tạo thành niềm tin son sắt, niềm hạnh phúc vô biên hoà lẫn nỗi niềm hy vọng mang cõi thơ thoát tục góp một bàn tay vào chốn trần gian. Rồi cũng ngọn lửa nhiệm màu này, lại là một thực tại phát sáng, tạo thành ánh sáng nhiệm màu, thiêng liêng cao cả, để soi rọi cuộc đời, hầu mang nguồn vui đạo thâm trầm cho thi hữu khắp nơi, và cũng ước mong dâng hiến trái tim ngọt ngào yêu thương, tâm hồn trong sáng bao la đến người thường thức!

Sống giữa cuộc đời vừa ồn náo, vừa hỗn tạp với những thứ cám dỗ, tranh đua, thường quật ngã con người trong vũng bùn danh lợi, nhưng, với nhà thơ Lý Thừa Nghiệp lại có đôi phần khác biệt. Thi sĩ biết sắp xếp thời gian, ngoài những thời giờ cho người thân, ngoài những trách nhiệm cao cả cho tha nhân, cho xã hội, Lý Thừa Nghiệp biết dành thời gian cho chính mình, biết sống trọn vẹn với Phật tâm của mình, bằng những ngày tháng trở về, thật sự sống tĩnh lặng với câu niệm Phật, để bật thành bản trường ca niệm Phật:

*Buổi sáng ngồi niệm Phật
Một màu nắng lung linh
Cỏ xanh cùng trời đất
Lấp lánh những ơn lành.*

*Buổi trưa ngồi niệm Phật
Man mác cuộc hồng trần
Kiếp người như điện phát
Cát bụi nào băng khuâng.*

*Nửa đêm ngồi niệm Phật
Thơ bay sáng trên đời
Câu Kinh như khúc hát
Phiền não hê! mây trôi
Thường niệm, thường niệm Phật
Bao la những sen vàng
Hò tâm đường như ngọc
Biển sáng màu thanh quang.*

*Mùa Xuân ngồi niệm Phật
Bờ xưa dậy hương trầm
Hàng sa đời phiêu bạt
Trong lòng Mẹ Quán Âm. (Bài Niệm Phật)*

Lúc nào cũng nhìn đời lạc quan, nhìn mọi người đều là những đóa hoa sen thơm ngát nhụy vàng, tâm hồn bao la, sáng trong như ngọc báu minh châu, thơ Lý Thừa Nghiệp luôn chứa đựng thế giới tâm linh tinh thức, cộng với những âm thanh trác tuyệt, những ngôn từ dễ hiểu, chất phác trung thực, nhưng lại quen thuộc, hiền lành với tất cả mọi người!

**Ban Văn Nghệ Đạo Tràng Quang Minh
hợp ca "Tình Bạn Sen"**

Ở những bài thơ khác, trong Thực Tại Nhiệm Mầu, người nghe còn thấy cả những câu thơ như những dòng suối mát ngọt ngào tuôn chảy bất tận, bình dị hài hoà như mặt đất nuôi lớn tất cả mầm non, nhưng lại không thiếu sự rung động, độ mỹ cảm dạt dào của tâm hồn thi sĩ:

*Tặng em đó những cỏ hoa Bồ tát
Trang kính nào ấm áp cả hư không
Chuông khua vang, rung rức bụi hồng
Ai sinh diệt và ai còn phiêu bạt... (Tạc Tượng)*

**Cô Túy Hồng với ca khúc "Tạc Tượng".
Nhạc Kim Vũ, thơ Lý Thừa Nghiệp.**

Cuối cùng, đối với nhà thơ, kiếp người không khác nào một cuộc lãng du, và lắm khi, chính nhà thơ lại là người sống trong phiêu lãng nhiều nhất, đặc biệt là phiêu lãng tâm hồn. Nhưng, cũng chính sự phiêu lãng này, đã đưa

đầy thi sĩ trở thành kẻ chèo đò, trở thành người tài xế, đưa tha nhân vượt thoát sông mê, vượt qua những cơn dông bão cuộc đời, để bước lên bờ an lạc giải thoát và để khắp cả ruộng đồng, đóa sen trắng đơm hoa nở nhụy:

*Ta đưa người vô đạo
Tâm tương hệ! như không
Qua hết mùa đông bão
Sen nở trắng trên đồng... (Đưa Người)*

Trong thế giới sanh diệt, diệt sanh tương tục, khi dông bão chấm dứt thì sự tĩnh lặng an bình trở về; hết nắng cháy trưa hè, thì đồng xanh tươi thắm; cỏ cây hoang dã điều tàn để hàng ngàn đóa sen nở, tất cả đều dự báo một thực tại mầu nhiệm, để đón chào một thiên nhiên sinh động nhiệm mầu. Vì vậy, thế giới hữu tình và vô tình của nhà thơ dịu dàng, thơm ngát, mang âm hưởng của bản thể mệnh mông, mang khí chất của vũ trụ vô cùng. Để rồi, những hồi ức trong tiểu vũ trụ cứ hiện về, cứ xôn xao ngọt lịm, cứ mềm đẹp như cánh bướm lượn cành hoa, và cứ ứng hồng như trái chín trong không khí mùa đông:

*Trăm lạy này gửi Mẹ
Nghìn lạy này gửi Cha
Con bây giờ như bụi
Lênh đênh chôn Ta bà (Khúc Mùa Đông)*

Trong Thực Tại Nhiệm Mầu, tâm hồn thơ của thi sĩ cứ như một đại thần lực, có công năng rộng mở cả khoảng không gian, có khả năng làm chủ cả thời gian, để từ đó, người thơ tự mình tạo ra một thế giới người, thế giới của hành giả buông xả những tham lam của cá thể nhỏ bé và để quay về sống trong đại thể giới mệnh mông. Vì vậy, thế giới quan của Thực Tại Nhiệm Mầu rất quen thuộc, thân thuộc với người thưởng thức.

Nếu đứng ở phía trước, người đọc có thể thấy được mọi chi tiết rõ ràng, cụ thể đến tận phía sau; nếu nhìn từ góc độ thượng tầng, người đọc có thể thấu thị được đến tận cùng điểm cuối của hạ tầng; nếu đứng từ trung tâm, người đọc có thể thông suốt và cảm nhận cả mọi thành tố của ý nghĩa và ngôn từ. Vì lẽ tự nhiên này, thơ đạo của Lý Thừa Nghiệp không những vừa cho ta những điều đã từng có trong kho tàng thi ca Việt nam, mà thi sĩ còn cung hiến cho người thưởng thức thơ những điều chưa từng có từ trước, để có thể trở thành những áng thơ bất hủ, những tiếng chuông tâm thức chân thật mầu nhiệm, những âm thanh êm dịu lạ lùng, giống như tiếng chuông từ thuở hồng hoang tịch tĩnh:

*Chừng như từ thuở hồng hoang
Tiếng chuông vô tận còn vang lưng trời
Lắng nghe bật cả ngôn lời
Mới hay tâm tánh đối đời từ sinh. (Tiếng Chuông)*

**Nhạc Sĩ Minh Duy trình bày nhạc phẩm
“Xin Làm Cây Cỏ” do chính anh phổ nhạc
từ thơ Lý Thừa Nghiệp.**

Nhìn chung, những tác phẩm thơ của Lý Thừa Nghiệp không phải là những sản phẩm của thương mây khóc gió, lại càng không phải là những sản phẩm của tình cảm vị kỷ nhất thời, mà là sản phẩm của nghệ thuật sống, là chứng nhân của chuyến hồi quang nội tại, không khác gì những thi kệ của chư vị Thiên sư tuở nào.

*Cháu Thanh Trúc với nhạc phẩm “Bông Vạn Thọ”.
Nhạc Nguyễn Thông, Văn Giảng, thơ Lý Thừa Nghiệp.*

Vì thế, thơ của Lý Thừa Nghiệp sinh ra, lớn lên giữa biển đời trăm luân đầu bể, nên thường sống động, gần gũi kiếp nhân sinh, luôn hoà quang đồng trần, mà chưa một lần bị thế trần làm nhiễm ô mê hoặc, hoặc biến đi bản thể bất sinh. Đây cũng là điểm sáng tạo đặt biệt của nhà thơ.

Nhóm “Đàn Chim Việt” với ca khúc “Sáng Rừng”

Trong quá trình sáng tạo, thi nhân vẫn luôn sử dụng chữ nghĩa trần gian, nhưng lại là thứ chữ nghĩa được hàm dưỡng từ nội tâm, được vun phân tưới nước kỹ lưỡng, để có một sức sống đẹp trong mỗi lời thơ. Những lời lẽ trong thơ lại ngắn gọn, xúc tích, sắc xảo, chứa đầy chất sống tinh tế nhiệm mầu. Vì vậy, những năm qua, nhà thơ Lý Thừa Nghiệp đã thành công trong việc truyền đạt những tình cảm đậm đà, những tha thiết trình thành đối với quê hương, đối với con người, đối với những giá trị nhân bản và đối với dòng thơ Thiên của đạo Phật!

**Cô Diệu Thanh và 2 cháu Thanh Trúc & Lynda
với nhạc phẩm “Tình Mẹ”**

Hy vọng, dòng máu trong tim của Lý Thừa Nghiệp vẫn tiếp tục chảy, cũng như dòng thơ đạo của thi sĩ tiếp tục tuôn trào, tạo thành sức sống mãnh liệt, bất tận, góp phần vào vườn thơ dân tộc những bông hoa tươi đẹp đầy đủ sắc hương, góp phần tô thêm nét mỹ miều cho

vườn thơ đạo thêm hương thơm giải thoát. Và cũng chính trong vườn hoa kỳ vĩ này, nhà thơ tiếp tục chấp cánh cho thơ mình bay vào thế giới thường nhiên, mình nhiên nhiệm mầu!

Túy
Hồng
&
Xuân
Hùng
song
ca

Melbourne, 16-04-2006
T.K.Thiện Hữu